

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 7. februar 2024 blev i sag nr. 99222:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren er omfattet af den obligatoriske forsikring for forureninger, der stammer fra visse olietanke. I klageskema af 18/1 2023 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Topdanmarks begrundelse for afslag på forsikringsdækning

Det fremgår af Topdanmarks afgørelse, at ved besigtigelse på adressen konstaterede de, at tanken var mere end 30 år gammel, da den var produceret i 1988.

Det fremgår endvidere, at olieinstallationen ikke opfyldte Bekendtgørelse nr. 724 af 1. juli 2008 om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines (Oliebekendtgørelsen).

Da olieforureningen stammede fra en olietank, der burde have været udskiftet senest den 31. december 2018, var olieforureningen sket fra en ulovlig olieinstallation, hvorfor der ikke var forsikringsdækning for skaden, jf. jordforureningslovens § 49 og forsikringsbetingelsernes punkt 5.

Om jordforureningslovens § 49

Det fremgår af jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, at forsikringspligten ikke omfatter dækning af udgifter, hvor forureningen stammer fra installationer, som tankejerer vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom indeholdt i bekendtgørelse om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines.

Om Topdanmarks forsikringsbetingelser pkt. 5

Det fremgår af Topdanmarks Forsikring A/S forsikringsbetingelser pkt. 5, at forsikringen ikke dækker, når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen.

Ankenævnet for Forsikring

2.

99222

Afsluttende bemærkninger

Det gøres gældende, at [klageren] ikke vidste eller burde have vidst, at tanken ikke længere var i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen.

Da [klageren] overtog tanken, opfyldte tanken de offentlige forskrifter indeholdt i bekendtgørelse om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines.

Rent objektivt set burde tanken have været sløjfet senest den 31. december 2018.

[Klageren] var i god tro om, at tanken levede op til lovkravene, da de tidligere ejere havde indleveret tankattesten til kommunen. Det vidste sig dog mod forventning, at attesten sandsynligvis i forbindelse med sammenlægningen til ... Kommune var bortkommet.

Endvidere blev hans olietank løbende vedligeholdt og service ret af et privat firma, hvilket understøttede ham i at tanken opfyldt de lovmæssige krav.

Selv hvis [klageren] havde rettet henvendelse til ... Kommune ville det ikke have ændret på noget, idet der ikke var en tankattest, og han kunne af denne årsag ikke været blevet klogere på om tanken skulle sløjfes."

Selskabet har i brev af 1/3 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen drejer sig om, hvorvidt den forurening, der den 19. oktober 2020 blev konstateret på ejendommen ..., er omfattet af den obligatoriske forsikring for forureninger, der stammer fra visse olietanke.

Topdanmark afviste forsikringsdækning første gang den 20. oktober 2020. Topdanmark fastholder sin afvisning af forsikringsdækningen for den konstaterede olieforurening på ejendommen, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 5 og jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, og har bedt mig om at varetage selskabets interesser i sagen.

Topdanmark mener, at tankinstallationen ikke var forskriftsmæssigt indrettet, da forureningen blev konstateret i oktober 2020, og at Klager vidste eller burde have vidst dette, jf. jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2.

Ejere af olietanke med et rumindhold på under 6.000 liter, og hvor 50 % eller mere af det areal, der opvarmes med olie fra den pågældende tank, anvendes til beboelse, skal være omfattet af en forsikring, der dækker udgifterne til miljømyndighedernes påbud efter jordforureningslovens § 48, stk. 1, om undersøgelse og oprydning af forurening fra olietanken, jf. jordforureningslovens § 49, stk. 1.

Topdanmark varetager den obligatoriske forsikring for forureninger omfattet af jordforureningslovens § 49, jf. § 48. Forsikringsbetingelserne vedlægges som bilag A.

Forsikringen dækker omkostningerne til opfyldelse af påbud udstedt med henvisning til jordforureningslovens § 48 om undersøgelse og/eller oprensning af forurening, der stammer fra visse villaolietanke.

Det følger af jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, at forsikringspligten ikke omfatter udgifter, hvor forureningen stammer fra installationer, som tankejereren vidste eller burde vide ikke opfyldte offentlige forskrifter herom indeholdt i olietankbekendtgørelsen. Dermed bortfalder forsikringsdækningen også i disse situationer. Se forsikringsbetingelsernes pkt. 5.

2 Sagens faktiske omstændigheder

Klager overtog ejendommen den 1. december 1994.

... Kommune modtog den 20. oktober 2020 anmeldelse fra Klager om forureningen fra en overjordisk olietank. [oliefirma] havde den 14. oktober 2020 fyldt 898 liter fyringsolie på tanken. Den 19. oktober 2020 tilkaldte Klager en VVS'er, da varmen i huset ikke fungerede. VVS'eren konstaterede, at der ikke var noget galt med fyret, men at olietanken var tom.

Dagen efter foretog både ... Kommune og Topdanmark Forsikring A/S ved [ekstern rådgiver] en besigtigelse af ejendommen. ... Kommunes tilsynsnotat vedlægges som bilag B og [ekstern rådgivers] tilsynsnotat som bilag C.

Tanken var en overjordisk olietank på 1.200 liter fra 1988 produceret af EBA Olietanke med tanknr.

... Bilag C, foto 1 og 2 i tilsynsrapporten viser henholdsvis tank og tankmærkat.

Tanken var placeret under halvtag umiddelbart op ad boligejendommen. Olien var trukket op i fugerne mellem fliserne og i træbeklædningen. Tanken var helt tømt for indhold, og der var synligt olie på overfladen af undersiden af den ene side af tanken.

Spildet var sket ved en gennemtæring i bunden af tanken, da der var olieskjolder i bunden af tanken.

Se foto 1.

[Ekstern rådgiver] konstaterede desuden, at der ikke var offeranoder/wire i bunden af tanken. Se bilag C, foto 3.

Det var ubestridt, at der ikke forelå en tankattest for tanken hos ... Kommune, og at tanken ikke var registreret i BBR.

Topdanmark Forsikring afviste den 20. oktober 2020 dækning under villaolietanksforsikringen, da forureningen var sket fra en tank, der var produceret i 1988, hvorfor tanken var mere end 30 år gammel, og dermed burde have været skiftet senest den 31. december 2018 (bilag D).

... Kommune foretog den 22. oktober 2020, den 26. oktober 2020 og den 13. november 2020 endnu to tilsyn på ejendommen (bilag E - G).

... Kommune udstedte den 18. december 2020 endeligt påbud til Klager (bilag H).

Klager har ikke efterkommet påbuddet, hvilket den 6. juli 2021 fik ... Kommune til at politianmelde

Klager (bilag I). Retten i ... afsagde dom i sagen den 11. april 2022 (bilag J), hvor Klager blev pålagt en bøde på kr. 5.000 samt på kr.1.000 pr. måned fra den 1. maj 2023, og indtil påbuddet er efterkommet.

Det bemærkes, at ... Kommune årligt gennemfører et udtræk fra BBR og sender breve til grundejere, som har en tank, der er ved at være for gammel.

Denne orientering er en ekstra service, som ... Kommune giver deres borgere, men som ... Kommune ikke er pålagt via lovgivningen. Da tanken på Klagers ejendom ikke har været registret i BBR, har Klager ikke modtaget noget særligt brev fra ... Kommune omkring alderen på Klagerens tank.

3 Pligtsubjekt

Efter jordforureningslovens § 48 er det alene olietankens ejer på tidspunktet for olieforureningens konstatering, der er og kan være påbudsadressat, og dermed pligtsubjekt efter jordforureningslovens § 48.

4 Olieinstallation i strid med olietankbekendtgørelsen

Spørgsmålet om olietankens lovlighed skal efter Topdanmarks opfattelse afgøres efter bekendtgørelse nr. 1257 af 27. november 2019 om indretning, etablering og drift af olietanke (Olietankbekendtgørelsen).

Olietankbekendtgørelsens § 12 foreskriver, at typegodkendte tanke tydeligt og permanent er mærket med mærkeskilte med følgende oplysninger:

- Fabrikantens navn og hjemsted
- Tanktype og -rumfang
- Fabrikationsnummer og -år
- Typegodkendelsesnummer (gælder dog kun for tanke produceret efter 1999)

Mærkeskiltet skal monteres på tanken eller påfyldningsstudsens, så det er synligt efter installationen.

Tankmærkatet viser således olietankens alder og fabrikat.

Som det fremgår af både bilag B og C, foto 1, indeholder tankmærkatet, på den i sagen omhandlede

tank, alle disse informationer med undtagelse af godkendelsesnumret, da dette ikke var et krav, da tanken blev produceret.

Olietankbekendtgørelsen indeholder i § 44, stk. 1, bestemmelse om sløjfning af overjordiske ståltanke under 6.000 l:

Ejeren skal sikre, at overjordiske ståltanke under 6.000 l sløjges indenfor følgende sløjfningstermi-

ner:

- Tanke, som er typegodkendt med indvendig korrosionsbeskyttelse ved belægning eller offeranoder eller er typegodkendt som dobbeltvæggede tanke, skal sløjfes senest 40 år efter fabrikationsåret (nr. 1)
- Øvrige overjordiske ståltanke under 6.000 l, end dem der er nævnt i nr. 1, skal sløjfes senest 30 år efter fabrikationsåret.

Denne pligt påhviler den til enhver tid værende ejer af tanken.

Højesteret fastslog i UfR 2010.2518 H tidspunktet for vurderingen af påbudsadgang efter jordforureningslovens § 48 og dermed også, at tidspunktet for vurderingen af installationens lovlighed er det tidspunkt, hvor miljømyndigheden, dvs. i dette tilfælde ... Kommune, konstaterer forureningen.

Olietanken var fra 1988, og der var tale om en ståltank uden korrosionsbeskyttelse eller offeranoder, se bilag C, foto 3, og skulle derfor have været sløjfet senest ved udgangen af 2018.

5 Tankejer vidste eller burde have vidst, at olieinstallationen var i strid med olietankbekendtgørelsen

Det er imidlertid ikke tilstrækkeligt, at olieinstallationen var i strid med olietankbekendtgørelsen. Bortfald af forsikringspligten – og dermed forsikringsdækningen – sker alene, hvis tankejeren vidste eller burde vide, at installationen ikke opfyldte offentlige forskrifter herom indeholdt i olietankbekendtgørelsen.

Af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, følger, at en tankejer må gøre en indsats

for at orientere sig om de faktiske forhold vedrørende olieinstallationen og sikre sig, at installationerne er lovlige, ligesom installationerne løbende må vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i olietankbekendtgørelsen.

Det fremgår endvidere af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, at det må forventes, at tankejeren har en tankattest, eller såfremt dette ikke er tilfældet, gør, hvad der er muligt for at forsøge at fremskaffe en sådan.

Har tankejeren gjort det, der med rimelighed kan forventes af tankejeren, for at opnå en viden og dermed bringe sig i god tro om de faktiske forhold omkring tanken, skal der være forsikringsdækning, uanset det senere måtte vise sig, at de faktiske forhold forholder sig anderledes.

Det fremgår således udtrykkeligt af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, og retspraksis, jf. MAD 2003.296B, MAD 2006.683Ø, MAD 2011.419B, UfR 2011.1821V, UfR 2014.2083H, MAD 2016.166B, MAD 2017.411V og MAD 2018.59B, at såfremt tankejeren vidste eller burde have haft kendskab til de faktiske forhold, der gjorde, at installationen var ulovlig efter bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen, er der ikke forsikringsdækning.

Også i Betænkning om forurennet jord, nr. 1996, side 263, anføres det, at overtrædelsen af pligten til at sløjfe en olietank som hovedregel vil kunne betragtes som uforsvarlig adfærd samt Vejledning nr. 2 2009 om Undersøgelse og oprensning af forurening fra villaolietanke, side 28 til 30.

Ovenstående er i øvrigt i overensstemmelse med den almindelige retsgrundsætning om, at ukendskab til loven ikke er disculperende.

Forsikringsdækningen efter jordforureningslovens § 49, stk.1, og forsikringsbetingelsernes pkt. 5 bortfalder således, hvis tankeejер ved simpel uagtsomhed har tilsidesat bestemmelserne i olie-tankbekendtgørelsen.

Topdanmark Forsikring A/S har noteret, at Klager mener, at den omstændighed, at tankattesten ikke var i ... Kommunes besiddelse, og at ... Kommune ikke direkte har gjort Klager opmærksom på, at tanken var for gammel og skulle sløjfes, gør, at Klager ikke vidste eller burde have vidst, at tanken var ulovlig.

Det er Topdanmark Forsikring A/S ikke enig i. Pligten til at sikre, at tanken var lovlig, og til at skifte den, når sløjfningsterminen indtrådte, påhvilede alene Klager, som ejer af tanken.

Det fremgår klart af en omfattende retspraksis, at det ikke kan tillægges betydning, at Klager ikke vidste, at olietanken skulle have været skiftet i 2018, jf. UfR 2014.2083H, MAD 2017.411V, MAD 2006.683Ø og MAD 2018.59B.

Der har løbende været artikler/oplysningskampagner, der gjorde opmærksom på sløjfningstermi-
ner for olietanke, samt gennem de sidste mange år været informationer om, hvornår tanke skulle
sløjfes, på ... Kommunes hjemmeside (bilag K) samt på Miljøstyrelsens hjemmeside [link] (bilag L).

Det fremgår af bilag K, ... Kommunes hjemmeside, og bilag L, at alene ejeren er ansvarlig for, at al-
le myndighedsbestemmelser overholdes i relation til olietanke.

... Kommune anfører endvidere:

'Olietanke holder kun et begrænset antal år.

*Tankens fabrikationsår fremgår af et mærkeskilt på olietanken ... Alternativt kan fabrika-
tionsåret findes på tankattesten, der fulgte med da tanken blev købt. Spørg eventuelt
kommunen om vi har et eksemplar af tankattesten.'*

Den primære måde at aldersbestemme tanken på, er således tankmærkatet. Se også bilag M –
Miljøstyrelsens notat af 24. februar 2006 om aldersdatering af tanke. Her angives, at tankmærka-
tet er den primære identifikationsfaktor.

Tankejer overtog ejendommen i 1994/1995 og havde således boet på ejendommen i 25 år, da
olieforureningen blev konstateret.

Der var tale om en overjordisk tank, hvor tankmærkatet var fuldt synligt og læsbart. Heraf frem-
går det, at tanken var fra 1988. Tankmærkatet viser olietankens art og fabrikat mv., som gør det
muligt for tankejer, og dermed også Klager, uden videre at se, hvor gammel tanken var og der-
med, hvornår tanken skulle have været sløjfet efter olietankbekendtgørelsens § 44, stk. 1, nr. 2.

Den omstændighed, at der ikke forelå en tankattest hos ... Kommune, kan ikke tillægges betyd-
ning.

Krav om tankattest foreligger nemlig alene i forhold til tanke produceret efter 2000, se bilag K.

Ankenævnet for Forsikring

7.

99222

Hvis man havde haft en situation, hvor tanken ikke havde haft et tankmærkat, og dermed ikke kunne aldersbestemmes direkte, og heller ikke nogen tankattest enten fordi, den var blevet væk eller aldrig havde fandtes, skulle tanken have været sløjfet senest den 31. august 2008, jf. den dagældende olietankbekendtgørelse nr. 724 af 1. juli 2008, § 43, stk. 1, nr. 3.

Dertil kommer, at spørgsmålet om tankattest først er kommet op, efter olieforureningen skete. I hele den mellemliggende periode har Klager intet foretaget sig for at sikre sig viden om olietanken for at undgå senere overskridelser af sløjfningsterminen.

Det bemærkes, at almindelig oliefyrsservice ikke indeholder et eftersyn af tanken. Oliefyrsservice knytter sig som ordet siger alene til oliefyret. De fleste virksomheder, som laver service på oliefyr, har tilbud til deres kunder, det der kaldes et tanktjek. Men det er dog en tillægsydelse, som der betales særskilt for. Topdanmark Forsikring er ikke bekendt med, om Klager har fået gennemført et sådant tanktjek.

Topdanmark mener derfor ikke, Klager har gjort, hvad man med rimelighed kunne forvente for at sikre olieinstallationens lovlighed. Klager har heller ikke løftet bevisbyrden for, at Klager har gjort, hvad der med rimelighed må forventes for at bringe Klager i god tro om de faktiske forhold."

Klagerens advokat har i brev af 17/4 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Forsikringsselskabet anfører blandt andet, at [klageren] burde have undersøgt tankmærkatet på tanken nærmere.

Til dette skal bemærkes, at tankmærkaten ikke var åbenbar synlig, idet mærkatet sad højt oppe og højere end [klageren] kunne se. Derfor gav det ham ikke nogen anledning til at aldersbestemme tanken nærmere.

Det bestrides som anført af forsikringsselskabet, at tankmærkatet var fuldt synligt og læsbart.

Efter [klageren] opfattelse gjorde han hvad han kunne og hans undersøgelsespligt rakte ikke ud over det han allerede havde gjort."

Selskabet har i brev/mail af 25/5 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Det er anført, at tankmærkatet ikke var åbenbart synligt og læsbart, idet det sad for højt. Det bestrides.

Som tidligere oplyst var den i sagen omhandlede tank på 1.200 liter og produceret af EBA Olietanke med tanknr. 5661, se bilag C, foto 1 og 2.

Topdanmark Forsikring A/S har fået anmeldt en skade fra en tilsvarende olietank på 1.200 liter produceret af EBA Olietanke. Tankhøjden er 126 cm eksklusive ben, se bilag N.

Tanken på [klagerens adresse] var påmonteret stålben, hvorfor højden skal tillægges ca. 10 cm. En

Ankenævnet for Forsikring

8.

99222

højde på 136 cm stemmer fint overens med fotodokumentation i bilag C. Tankmærkatet var fastgjort ved påfyldningsstudsene, og var således fuldt synlig.

Topdanmark Forsikring A/S fastholder således, at Klager ikke har gjort, hvad man med rimelighed kunne forvente for at sikre olieinstallationens lovlighed. Klager har fortsat ikke løftet bevisbyrden for, at Klager har gjort, hvad de med rimelighed må forventes for at bringe Klager i god tro om de faktiske forhold."

Til dette har klagerens advokat fremsendt meddelelse af 6/7 2023, hvori det bl.a. er anført:

"Der er ikke tale om et sammenligneligt billede, idet billedet er fra en anden sag og således ikke fra den konkrete sag. Derfor er den bevismæssige værdi af forsikringsselskabets bilag N ikke brugbart."

Hertil har selskabet i brev af 2/8 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Klagers indlæg af 6. juli 2023 vedrørende bilag N giver ikke anledning til ændringer i mine indlæg af henholdsvis 1. marts 2023 og 25. maj 2023. Jeg fastholder således, at tankmærkatet var åbenbart synligt og læsbart. Der er i mit indlæg af 25. maj 2023 helt loyalt redegjort for forskellen på de to tanke på 1.200 liter produceret af EBA – nemlig at tanken i nærværende sag havde påmonteret ben og derfor var ca. 10 cm højere, dvs. 136 cm. Tankmærkatet var placeret i niveau med den øverste hylde på den reol, der også var i skuret, se bilag C, foto 1."

Sekretariatet har modtaget klagerens advokats meddelelse af 17/10 2023 med vedlagt bilag 1.

Hertil har selskabets advokat i brev af 27/10 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Det kan som ubestridt lægges til grund, at olietanken var ulovlig, da skaden blev konstateret den 20. oktober 2020, idet den skulle have været sløjfet senest den 31. december 2018. Det kan endvidere lægges til grund, at olieforureningen stammer fra den ulovlige tankinstallation.

Topdanmark Forsikring A/S fastholder, at Klager vidste eller burde have vidst, at installationen ikke opfyldte offentlige forskrifter herom indeholdt i olietankbekendtgørelsen.

Olieforureningen blev anmeldt til ... Kommune den 20. oktober 2020. Da forureningen blev konstateret, havde Klager boet på ejendommen i 25 år.

Bilag 1 er en mail fra ... til ..., formentlig ansat i ... Kommune, dateret 21. marts 2021, dvs. 5 måneder efter olieforureningen blev konstateret og anmeldt til ... Kommune. [Sælgere] bekræftede i mailen, at de solgte ejendommen ... til Klager pr. 1. december 1994. [Sælgeren] bekræftede også, at de i 1988 sløjfede en gammel olietank, og fik sat en ny tank op.

Af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, følger, at tankejeren må gøre en indsats

for at orientere sig om de faktiske forhold vedrørende olieinstallationen og sikre sig, at installationerne er lovlige, ligesom installationerne løbende må vedligeholdes, så de opfylder de myndighedskrav, der er fastsat i olietankbekendtgørelsen.

Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til jordforureningslovens § 49, stk. 2, nr. 2, og retspraksis, jf. MAD 2003.296B, MAD 2006.683Ø, MAD 2011.419B, UfR 2011.1821V, UfR 2014.2083H, MAD 2016.166B, MAD 2017.411V og MAD 2018.59B, at hvis tankejeren vidste eller burde have haft kendskab til de faktiske forhold, der gjorde, at installationen var ulovlig efter bestemmelserne i olietankbekendtgørelsen, er der ikke forsikringsdækning.

I perioden fra Klager overtog ejendommen, til skaden skete, dvs. i 25 år, havde Klager intet gjort for at sikre sig, at tanken var lovlig.

Det er Topdanmark Forsikring A/S' opfattelse, at Klager vidste eller burde have haft kendskab til de

faktiske forhold, der gjorde, at installationen var ulovlig, da

- der løbende har været artikler/oplysningskampagner, der gjorde opmærksom på sløjfningsterminer, både lokalt og nationalt, se bilag K og L.
- den primære måde at aldersbestemme en tank på er tankmærkatet, se bilag M.
- tankmærkatet på den pågældende tank gennem hele ejertiden har været fuldt synligt og læsbart, se bilag C foto 1 og 2 og bilag N.
- den manglende tankattest hos ... Kommune kan ikke tillægges betydning, da aldersdateringen fremgår af tankmærkatet, og da Klager ikke interesserede sig for tankattesten (og tankens lovlighed), før efter skadens konstatering.
- krav om tankattest for overjordiske tanke foreligger først for tanke produceret efter 2000, se bilag K.
- hvis tanken ikke havde haft tankmærkat, og der heller ikke forelå nogen tankattest, enten fordi den var blevet væk eller aldrig havde fandtes, skulle tanken have været sløjfet senest den 31. august 2008, jf. den dagældende olietankbekendtgørelse nr. 724 af 1. juli 2008, § 43, stk. 1, nr. 3.

Topdanmark Forsikring A/S mener derfor ikke, klager har gjort, hvad man med rimelighed kunne forvente for at sikre olieinstallationens lovlighed. Klager har heller ikke løftet bevisbyrden for, at Klager har gjort, hvad der med rimelighed må forventes for at bringe Klager i god tro om de faktiske forhold.

Topdanmark Forsikring A/S' afvisning af forsikringens dækning, se bilag 20, var derfor berettiget."

Nævnet har fået forelagt bilag, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af den eksterne rådgivers tilsynsnotat af 20/10 2020 fremgår bl.a.:

"[Ekstern rådgiver] har dags dato besigtiget ovenstående ejendom i forbindelse med konstateret spild fra overjordisk fyringsolietank. Tanken er en 1.200 liter fyringsolietank fra 1988 produceret af EBA Olietanke med tanknr. ... Foto 1 og 2 viser henholdsvis tank og tankmærkat. Spild ser ud til at være sket fra en gennemtæring i bunden af tanken. Utætheden kunde ikke umiddelbart lokaliseres, men olieskjolderne i bunden af tanken, taler herfor.

Ved et kig ned i tanken kunne konstateres, at den ikke har offeranoder/wire i bunden. Foto 3 er taget ned i tanken, og viser tankbund uden offeranoder/wire.

Oliebranchens Miljøpulje har været i kontakt med ... Kommune, og kommunen har oplyst, at der i kommunens arkiv ikke foreligger en tankattest for tanken."

Af klagerens udaterede klagebrev til selskabet fremgår bl.a.:

"Det gøres gældende, at [klageren] ikke vidste eller burde have vidst, at tanken ikke længere var i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen.

Da [klageren] overtog tanken, opfyldte tanken de offentlige forskrifter indeholdt i bekendtgørelse om indretning, etablering og drift af olietanke, rørsystemer og pipelines.

Rent objektivt set burde tanken have været sløjfet senest den 31. december 2018.

[Klageren] var i god tro om, at tanken levede op til lovkravene, da de tidligere ejere havde indleveret tankattesten til kommunen. Det vidste sig dog mod forventning, at attesten sandsynligvis i forbindelse med sammenlægningen til ... Kommune var bortkommet.

Endvidere blev hans olietank løbende vedligeholdt og serviceret af et privat firma, hvilket understøttede ham i at tanken opfyldte de lovmæssige krav.

Selv hvis [klageren] havde rettet henvendelse til ... Kommune ville det ikke have ændret på noget, idet der ikke var en tankattest, og han kunne af denne årsag ikke været blevet klogere på om tanken skulle sløjfes."

Af kommunens hjemmeside fremgår bl.a.:

" Oliefyr og olietanke (under 6000 liter)

Her kan du læse om regler for villaolietanke. Fx om lovpligtige forsikringer og udskiftning af anlæg efter en vis alder.

Olietanke og forurening

Hvis dit hus opvarmes med olie, har du enten en olietank stående eller nedgravet på din grund. Olietanke kan give anledning til kraftig jordforurening. Det er derfor vigtigt, at du sikrer dig, at din tank er lovlig og overholder gældende regler.

Hvis dit hus opvarmes med olie, kan du i sjældne tilfælde være så uheldig, at din olietank eller dit rørsystem til tanken/fyret springer læk. I disse tilfælde vil der kunne løbe olie ud fra dit anlæg. Den spildte olie kan medføre en jordforurening på din grund.

Regler for olietanke

I takt med at erfaringerne er steget med olieforureninger fra private villaolietanksanlæg, er der derfor indført en række regler for villaolietanke, der i videst muligt omfang skal forebygge jordforureninger. Det har nemlig vist sig, at jordforureninger fra olietanksanlæg kan være både dyre

og komplicerede at rense op. Derfor er der også indført en lovpligtig forsikring for oliespild fra private villaolietanksanlæg.

Læs mere om forsikring for oliespild her.

Reglerne for olietanksanlæg går blandt andet på, at din tank og dit rørsystem skal udskiftes, når din tank opnår en vis alder. Som tankejer er det dit ansvar at sikre dig, at dit olietanksanlæg overholder reglerne. Gør det ikke det, risikerer du, at din forsikring ikke vil dække oprensningen efter et oliespild. Er du i tvivl om dit tankanlæg overholder reglerne, skal du kontakte din oliefyrstekniker.

Krav til olietanke

Tanken skal være typegodkendt eller CE-mærket.

Overjordiske tanke må genbruges, hvis olietanken er forsynet med oprindelige mærkeskilt.

Nedgravede tanke under 6.000 liter må ikke flyttes.

...

Tjek alderen på din olietank

Olietanke holder kun et begrænset antal år.

Tankens fabrikationsår fremgår af et mærkeskilt på olietanken. Mange gamle overjordiske tanke har dog ikke et mærkeskilt fastmonteret, da det typisk ikke var et krav på etableringstidspunktet. Alternativt kan fabrikationsåret findes på tankattesten, der fulgte med da tanken blev købt. Spørg eventuelt kommunen om vi har et eksemplar af tankattesten.

...

Sløjfningsterminer for olietanke

Sløjfningsterminer for små tanke under 6.000 liter

Olietankbekendtgørelsen omhandler tanke og rør, som anvendes til mineralolieprodukter. Dette gælder alle størrelser af tanke, inkl. villaolietanke.

Der er fastsat nedenstående sløjfningsterminer (= levetider) for de forskellige typer af olietanke. Vær opmærksom på, at du skal anmelde det til din kommune, når du sløjfer din olietank.

Ankenævnet for Forsikring

12.

99222

*) Tanke, hvor fabrikationsåret ikke kendes eller kan fastlægges, skal sløjfes straks.

Placering	Tanktype	Indvendig korrosionsbeskyttelse	Sløjfningstermin (antal år efter fabrikationsår)
Overjordisk	Ståltank	Nej	30 år
Overjordisk	Ståltank	Ja	40 år
Overjordisk	Plasttank	Nej (enkeltvægget)	25 år
Overjordisk	Plasttank	Nej (dobbeltvægget)	40 år
Nedgravet	Ståltank (glasfiberbelagt)	Nej	40 år
Nedgravet	Ståltank (glasfiberbelagt)	Ja	50 år
Nedgravet	Plasttank	Nej	45 år*

...

Dispensation for sløjfningsterminer

Der er ikke mulighed for dispensation for reglerne om sløjfning af olietankanlæg."

Af folder "Tjek din olietank" fra miljøstyrelsens hjemmeside fremgår bl.a.:

"Din olietank kan blive for gammel

Miljøreglerne skal sikre, at jord og grundvand ikke forurenes med fyringsolie. Jo ældre en tank er, desto større risiko er der for et olieudslip. Derfor er der fastsat regler for, hvornår forskellige typer af olietanke skal tages ud af brug. Fabrikationsåret kan i de fleste tilfælde ses på selve tanken eller på påfyldningsstudsene.

Er der fulgt en tankattest med tanken, kan det ligeledes ses der. Alderen kan i nogle tilfælde også fastlægges på anden vis.

En række tanke skal på grund af aldersgrænserne tages ud af brug og sløjfes indenfor de nærmeste

år. I det følgende er aldersgrænserne for de aktuelle tanktyper gennemgået. Hvis du er i tvivl, så kontakt kommunen eller din oliefyrstekniker.

Overjordiske olietanke af stål (både inden- og udendørs)

- Tanke fra før 2000 skal tages ud af brug senest 30 år efter fabrikationsåret - dog tidligst påkrævet den 31. august 2008
- Tanke, hvor fabrikationsåret ikke kan fastlægges, skal tages ud af brug senest 31. august 2008."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"2. Hvem er sikret

Ejere af olietanke med et rumindhold under 6.000 liter, til hvilke der af Olieselskabet direkte eller gennem mellemhandlere leveres fyringsolie, og hvor 50 % eller mere af det areal, der opvarmes med olie fra den pågældende olietank, anvendes til beboelse. Ejeren kaldes i det følgende 'Sikrede'.

3. Hvad er sikret

Forsikringen omfatter jordforurening som følge af olieudslip på den ejendom, hvor de i pkt. 2 nævnte olietanke med tilhørende rørinstallationer er installeret, samt tilstødende arealer.

4. Hvornår dækker forsikringen

Forsikringen dækker i tilfælde af olieudslip fra de i pkt. 2 nævnte olietanke eller tilhørende rørsystemer, der konstateres i forsikringens dækningsperiode, såfremt miljømyndigheden har meddelt Sikrede påbud om undersøgelser, oprensning eller afværgeforanstaltninger.

Det er en betingelse, at fyringsanlægget har været i brug eller kunne have været i brug umiddelbart

før konstateringen af forureningen. Det er endvidere en betingelse, at anlægget har været i brug efter den 1. marts 2000.

5. Hvornår dækker forsikringen ikke

Forsikringen dækker ikke,

...

- når forureningen stammer fra installationer, som Sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen.

...

6. Hvad erstattes

Forsikringen erstatter Sikrede den udgift, der medgår til at opfylde myndighedernes påbud efter § 48 i Lov om forurennet jord.

Dette kan indebære undersøgelser af den konstaterede olieforurening og fjernelse af den konstaterede olieforurening, således at olieforureningen med en høj grad af sikkerhed ikke udgør eller kan udgøre en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Endvidere ydes der erstatning for tanken, såfremt forureningen stammer fra denne. Erstatningen omfatter tillige lovliggørelse af installationen"

Ankenævnet for Forsikring

14.

99222

Nævnet har fået forelagt fotografier af klagerens olietank, olietankens tankmærkat og af en anden tilsvarende olietank målt til en højde på 126 cm.

Nævnet udtaler:

Klageren er omfattet af den obligatoriske forsikring for forurening, der stammer fra visse olietanke. Klageren overtog i 1994 en ejendom med en overjordisk olietank på 1.200 liter fra 1988. Tanken er placeret under et halvtag op ad ejendommen. Klageren anmeldte den 20/10 2020 til kommunen, at der var sket forurening fra olietanken. Spildet var sket ved en gennemtæring i bunden af tanken. Den 18/12 2020 udstedte kommunen påbud til klageren om at foretage undersøgelser af forureningens omfang og afgrænsning. Selskabet har afvist dækning via villaolie-tanksforsikringen, idet forureningen er sket fra en mere end 30 år gammel tank fra 1988, som skulle have været skiftet senest den 31/12 2018.

Klageren ønsker dækning. Klageren har anført, at han ikke vidste eller burde have vidst, at tanken ikke længere var i overensstemmelse med olietankbekendtgørelsen. Olietanken opfyldte de offentlige forskrifter, da klageren overtog ejendommen. Klageren har anført, at olietanken løbende blev vedligeholdt og serviceeret af et privat firma, hvilket understøttede klageren i, at tanken opfyldte de lovmæssige krav. Klageren har anført, at han var i god tro om, at tanken levede op til lovkravene, da de tidligere ejere havde indleveret tankattesten til kommunen, hvor den var bortkommet. Klageren har anført, at tankmærkatet sad for højt oppe på tanken til, at klageren umiddelbart kunne se det.

Selskabet har anført, at klageren ikke har gjort, hvad man med rimelighed kan forvente for at sikre olieinstallationens lovlighed eller for at bringe klageren i god tro om de faktiske forhold. Selskabet har anført, at klageren har pligt til at sikre, at tanken er lovlig og udskifte den, når sløjfningsterminen indtræder. Selskabet har anført, at der løbende har været artikler/oplysningskampagner, der gjorde opmærksom på sløjfningsterminer for olietanke. Tankmærkatet på klagerens olietank indeholder oplysninger om alder og fabrikat. Mærkatet var

fuldt synligt og læsbart, idet højden på klageren olietank er ca. 136 cm. høj, og mærkatet er fastgjort ved påfyldningsstudsene. Det fremgår af olietankbekendtgørelsens § 44, stk. 1, at "ejerens skal sikre, at overjordiske ståltanke under 6.000 l sløjfes indenfor følgende sløjfningsterminer: 1. Tanke, som er typegodkendt med indvendig korrosionsbeskyttelse ved belægning eller offeranoder eller er typegodkendt som dobbeltvæggede tanke, skal sløjfes senest 40 år efter fabrikationsåret. 2. Øvrige overjordiske ståltanke under 6.000 l, end dem der er nævnt i nr. 1, skal sløjfes senest 30 år efter fabrikationsåret".

Det fremgår af fotografi af tankmærkatet, at "EBA olietank ... År.: 1988 ... Liter: 1200". Det fremgår af tilsynsnotat af 20/10 2020, at tanken ikke har offeranoder/wire i bunden.

Det fremgår af kommunens hjemmeside, at "Tjek alderen på din olietank. Olietanke holder kun et begrænset antal år. Tankens fabrikationsår fremgår af et mærkeskilt på olietanken ... Sløjfningsterminer for små tanke under 6.000 liter ... Der er fastsat nedenstående sløjfningsterminer (= levetider) for de forskellige typer af olietanke ... Placering: overjordisk. Tanktype: ståltank. Indvendig korrosionsbeskyttelse: Nej. Sløjfningstermin (antal år efter fabrikationsår): 30 år. Placering: overjordisk. Tanktype: ståltank. Indvendig korrosionsbeskyttelse: Ja. Sløjfningstermin (antal år efter fabrikationsår): 40 år".

Det fremgår af folderen på miljøstyrelsens hjemmeside, at "Din olietank kan blive for gammel ... Overjordiske olietanke af stål (både inden- og udendørs): Tanke fra før 2000 skal tages ud af brug senest 30 år efter fabrikationsåret - dog tidligst påkrævet den 31. august 2008. Tanke, hvor fabrikationsåret ikke kan fastlægges, skal tages ud af brug senest 31. august 2008".

Det fremgår af forsikringsbetingelsernes punkt 2 og 4, at forsikringen dækker i tilfælde af olieudslip fra olietanke med et rumindhold under 6.000 liter, såfremt miljømyndigheden har meddelt den sikrede påbud om undersøgelser, oprensning eller afværgeforanstaltninger. Det er en betingelse, at fyringsanlægget har været i brug eller kunne have været i brug umiddelbart før konstateringen af forureningen. Det fremgår af punkt 5, at forsikringen ikke dækker, når foru-

Ankenævnet for Forsikring

16.

99222

reningen stammer fra installationer, som sikrede vidste eller burde vide ikke opfylder offentlige forskrifter herom, indeholdt i olietankbekendtgørelsen.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren burde have vidst, at olieinstallationen ikke opfylder de krav, der følger af olietankbekendtgørelsen. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse, idet det følger af forsikringsbetingelsernes punkt 5, at forsikringen ikke dækker i den foreliggende situation.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at den overjordiske olietank er udstyret med synligt og læsbart tankmærkat, hvor produktionsåret 1988 fremgår.

Nævnet har også lagt vægt på, at olietanken efter olietankbekendtgørelsen § 44 skulle være sløjfet 30 år efter produktionsåret, at forureningen blev anmeldt i oktober 2020, og at olietankens bund er gennemtæret.

Nævnet bemærker, at klageren forholdsvis nemt kunne have orienteret sig om reglerne omkring sløjfning af gamle olietanke. Nævnet bemærker videre, at ukendskab til lovgivningen som udgangspunkt ikke bevirker, at klageren kan anses for at være i god tro.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at olietanken blev vedligeholdt og serviceret af et privat firma – kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.



Ankenævnet *for* Forsikring

17.

99222

Peter Thønnings